

בבית המשפט השלום בירושלים

- בעניין שבין:
1. עזבון המנוח זבן (קטין) (ת.ז. מס' זבן ת.ז. מס')
 2. זבן ת.ז. מס'
 3. זבן ת.ז.
- מגינין
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד דחלה ו/או סוהאד
חמוד ו/או מואייד מיעארי ו/או סאלח
דחלה, ו/או מג'די זיד מרח' אבן בטוטה 4
ת.ד. 1342 ירושלים 91013.
טל: 02-6274070-1; פקס: 02-6274060
Dahleh@bezeqint.net

התובעים

- נגד -

1. מדינת ישראל
2. צבא הגנה לישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
עוזי חסון 4, ירושלים
טל': 02-6208177/8, פקס': 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה: נזקי גוף

כ ת ב ה ת ב י ע ה

1. התובעים בתביעה דנן יהיו מיוצגים על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע 1 הינו עזבון המנוח זבן (קטין), ילידי 1988, תושב ג'נין. המנוח התגורר ביחד עם בני משפחתו בשכונה המזרחית בעיר ג'נין, ובעת האירוע הוא היה בן 14 ותלמיד כיתה ח'.
4. התובעים 2 ו-3 הם הוריו של המנוח, והם יורשיו על פי דין.
5. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיו ו/או מחדליו של הנתבע 2 (להלן הנתבע) ו/או של החיילים הפועלים בשורותיו, אנשי כוחות ביטחון אחרים של הנתבעת אשר פעלו באיזור מחנה הפליטים קלנדיא בנפת רמאללה, וכן האחראית על פעולותיהן של רשויות החקירה ואכיפת החוק ובכלל זה הפרקליטות הצבאית והמשטרה הצבאית החוקרת (להלן רשויות החקירה).

6. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול, תראה כמיוחסת גם לנתבעים ביחד ולחוד מכת תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכת יחסי עבודה ו/או מכת ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם כוחות בטחון ו/או מכת אישורם למעשים אלה.

תולדות המקרה:

7. נושא התביעה דן הוא ארוע טרגי שהתרחש בגנין, ושכתוצאה הימנו נהרג קטין בן 14 שנים מאש חיילים, וזאת על לא עוול בכפיו.

8. ביום 11/4/02, בשעה 9:00 בבוקר או בסמוך לכך, הוסר העוצר שהוטל על העיר גנין, והותר לתושבים לצאת מבתיהם לצורך רכישת וקניית מוצרים חיוניים. רחובות העיר מהר מאוד התמלאו באנשים והחיים החלו לחזור לאטם למסלולם הטבעי.

9. המנוח שלעיל, ביחד עם אחיו הקטין (ת.ז. מס') יליד שנת 1994, יצאו מביתם בסביבות השעה 9:15 על מנת לרכוש דברים לבית. השניים עשו את דרכם לכיוון מכולת המרוחקת מביתם כ- 150 מטר. במרחק של כ- 80 - 100 מטר מהמכולת עמד טנק צבאי ובו היו חיילים.

10. כאשר הגיע המנוח ואחיו אל פתח המכולת, נורתה לעברם אש, ככל הנראה מהטנק, וכתוצאה מכך המנוח נפצע קשות בלב, ונגרם לו דימום פנימי חמור. המנוח הובהל מיד באמצעות רכב פרטי אל בית החולים אל-ראזי בגנין, אולם בשל חומרת הפגיעה, לא היה ניתן להציל את חייו והוא נפטר זמן קצר לאחר שהגיע לבית החולים.

רצ"ב העתק תעודת פטירתו של המנוח, והיא מסומנת כנספח א'.

11. יצויין, כי באותה עת לא היו הפגנות במקום, צעירים לא יידו אבנים לעבר החיילים, והמנוח לא פעל באופן שיכול לסכן את החיילים שהיו באזור.

טיפול הרשויות בתלונת התובע:

12. ביום 7/9/2003 פנתה עו"ד לינה זועבי מהמוקד להגנת הפרט (להלן המוקד) אל מר שלמה פוליטיס, דאז היועץ המשפט של הגדה המערבית (להלן היועמ"ש), ואל מר לירון ליבמן, פרקליט פיקוד מרכז (להלן פרקליט הפיקוד), והתלוננה בפניהם על האירוע הטרגי שארע ביום 11/4/02 ואשר הביא להריגתו של הקטין המנוח (בן 14 שנים) על-ידי אש חיילים. עו"ד זועבי גם ביקשה כי תיפתח חקירה בעניין זה לבירור נסיבות מותו של המנוח, וכן להעמיד לדין את האחראים.

רצ"ב העתק הפנייה מיום 7/9/03 ומסומנת כנספח ב'.

13. עקב אי קבלת תשובה ו/או התייחסות כלשהיא לפנייה שלעיל, פנתה עלוה קולן-וקנין מהמוקד ביום 9/10/03 אל פרקליט הפיקוד ואל היועמ"ש, וביקשה לקבל עדכון בדבר בירור התלונה שהוגשה בעניינו של המנוח.

14. ביום 19/10/03 השיב היעומ"ש לפניות המוקד שלעיל, והודיע כי הטיפול בנושאים שבנדון אינו נתון בתחום סמכויותיו, כי אם בתחום סמכויות פרקליט הפיקוד, וכי אליו בלבד צריכים לפנות בעניין זה.

15. ביום 17/11/03 הודיעו מפרקליטות פיקוד מרכז כי הם מבררים את נסיבות האירוע שלעיל, וכי לכשיסתיים הבירור יעדכנו בדבר תוצאותיו.

העתק תשובת פרקליטות הפיקוד רצ"ב ומסומנת כנספח ג'.

16. ביום 24/12/03 פנתה קולן-וקנין מהמוקד אל פרקליטות פיקוד המרכז, בבקשה לקבל עדכון לגבי תלונות שנמצאות בבירור בפרקליטות, בין היתר, לגבי התלונה בעניינינו של המנוח.

17. תשובת פרקליטות הפיקוד לפנייה זו ניתנה ביום 5/1/04, ובה מודיעים כי הפנייה בעניינינו של המנוח שלעיל עדיין בבירור.

18. ביום 13/1/04 פנתה קולן-וקנין שוב אל פרקליטות הפיקוד בבקשה לקבל עדכון הנוגע למצב הטיפול במספר תלונות, בינם התלונה בעניינינו של המנוח.

19. אולם, ועל אף חלוף קרוב ל-7 חודשים מאז הפנייה מיום 13/1/04, טרם התקבלה תשובה ו/או התייחסות כלשהיא לגבי מצב הטיפול בעניינינו של המנוח, וזאת למרות שצויין בפנייה שלעיל כי בהתאם לתיקון חוק הנזקים האזרחיים (אחריות המדינה), בתשי"ב 1952, הרי תקופת ההתיישנות הופחתה לשנתיים בלבד לעניין הגשת תביעה בנוזיקין.

נטל הראיה:

20. התובעים יקדימו ויטענו כי לא הייתה להם ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לאירוע אשר הביא למותו של המנוח, וכי אירוע זה נגרם ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעים ו/או מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליהם וכי התאונה מתיישבת יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

21. על כן, יטענו התובעים כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

22. לחילופין, התובעים יטענו כי מותו של המנוח נגרם ע"י דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי משלוחיהם ו/או מי משוטריהם ו/או מי מעובדיהם ו/או מי מטעמם.

23. על כן יטענו התובעים כי על הנתבעים הראיה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט התרשלות שיחויבו עליה.

24. לחילופי חילופין יטענו התובעים, כי מאחר והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין אירוע הירי נשוא התביעה דנו ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעת כדורי הגומי במנוח, דבר אשר הביא למותו, נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובעים ו/או למי מטעמם, ומאחר וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות אירוע הירי שבנדון ובכללם ממצאי חקירת משטרת ישראל ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות אירוע הירי לדין, ובכללם החייל אשר ירה במנוח, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובעים, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובעים בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתם של התובעים כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

אחריות החיילים שלוחי הנתבעת:

25. התובעים יטענו כי האירוע שתואר לעיל אשר הביא למותו של המנוח ללא עוול בכפיו, והנזקים אשר נגרמו להם בעקבות כך, הינם תוצאה של רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעים ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. גרימת מוות לאדם על-ידי שימוש בירי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;
- ב. חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר;
- ג. ביצוע ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרועה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת;
- ד. שימוש בירי באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש בכדורי גומי;
- ה. ביצוע ירי כאשר לא נשקפת סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי;
- ו. ביצוע ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה;

ז. ביצוע ירי ללא אבחנה במקום מגורים ;

ח. ביצוע ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התקהלות בלתי חוקית או התפרעות או ביצוע ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול-דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור ;

ט. ביצוע ירי ללא כל הצדקה עובדתית ו/או משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או התקנות ו/או אחר הנוגעות בדבר ישירות ו/או בעקיפין, בין היתר בהוראות הפתיחה באש ולרבות אלה הנוגעות לשימוש הספציפי בתחמושת מסוג כדורי גומי ו/או ירי חי ;

י. רשלנותם של החיילים ו/או החייל ביחס לאדם אחר, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגו, באופן שגרמו לו נזק.

יא. ביצוע ירי ללא קבלת היתר מהחייל המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות המחייבות בעניין בנסיבות העניין ;

יב. התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע ;

יג. החיילים לא פעלו כפי שחייל סביר היה עושה, בנסיבות העניין, כדי למנוע את אירוע הירי ;

יד. הפרת אמונים שגרמה חבלה של ממש לאדם ;

טו. תקיפה ו/או גרימת חבלה ופציעה בכוונה מחמירה שלא כדין ;

טז. פגיעה בזכויותיו החוקתיות של התובע המעוגנות בחוק יסוד : כבוד האדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית" ;

26. התובעים אינם יודעים את זהותו ו/או שמו של החייל ו/או החיילים אשר ביצעו את המעשה ו/או המחדל שבעקבותיו הוא ניזוק, כולם ביחד ו/או כל אחד מהם לחוד, ועל הנתבעים מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים, והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעים מתבקשים כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הביטחון ביום האירוע. לאור האמור לעיל, התובעים שומרים לעצמם את הזכות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנוגעים באירוע נשוא התביעה על-ידי הנתבעים.

אחריות הנתבעים :

27. הנתבעים אחראים לרשלנות החייל שביצע את הירי וזאת בהיותו עובד שלהם ו/או שלוחם ו/או הפועל מטעמם ו/או בפיקוחם ו/או בהנחייתם ו/או באחריותם ו/או בשליטתם.

28. הנתבעים אחראים למאורע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פיזיות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם ו/או של שלוחיהם ו/או של מי מטעמם המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין:

א. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום המאורע בפרט.

ב. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין ולדאוג לביטחון תושבי האיזור והתובע בכללם.

ג. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנו לטיפול במאורע כוח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגו להבהיר לחיילים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחו והדריכו שלא כיאות את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידו כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונזקיו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיתו על האנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלו לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.

ט. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שהשתמשו בכדורי גומי להשתמש בהם שלא כדין.

נזקי התובעים:

29. ערב האירוע היה המנוח בריא בגופו ובנפשו. כתוצאה מהתאונה השאיר המנוח מאחוריו משפחה אומללה שסבלה וממשיכה לסבול קשות מפטירתו של בנם הקטין.

30. התובע מסי' 1, עיזבון המנוח, זכאי לפיצוי בגין אובדן השתכרות ו/או אובדן כושר השתכרות בשנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.

31. ואלה הנזקים שנגרמו וייגרמו לתובעים כתוצאה מן התאונה ושאת הטבתם זכאים הם לתבוע - והם תובעים - מן הנתבעים:

א. נזקים מיוחדים:

הוצאות קבורה, מצבה, אבל ונסיעות המשפחה בעת האירוע 35,000 ש"ח.

ב. נזקים כלליים:

1. פיצוי בגין כאב וסבל

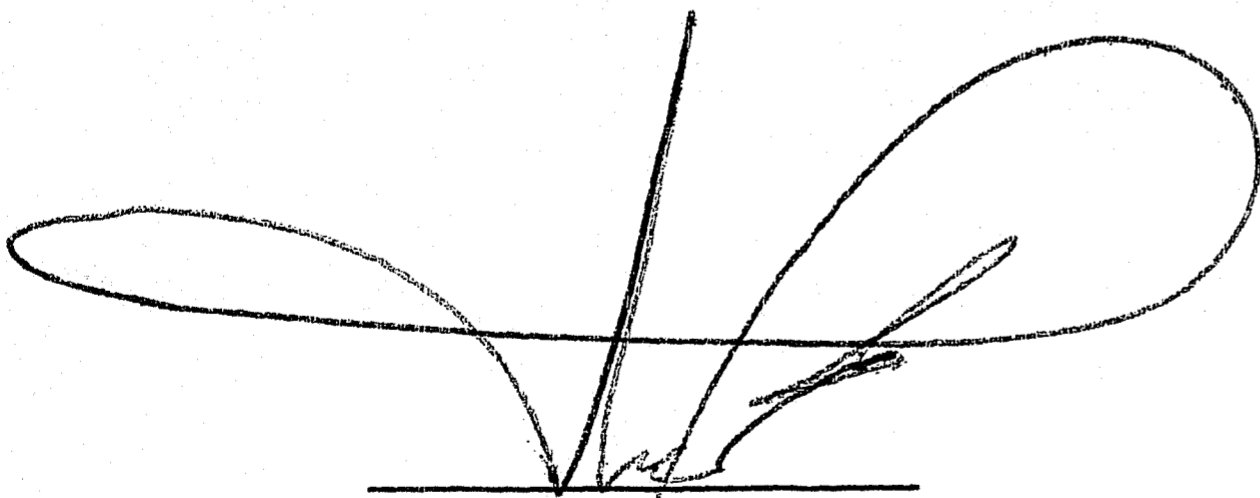
2. הפסד בגין הפסד השתכרות והפסד כושר השתכרות בשנים האבודות

3. הפסד בגין קיצור תוחלת החיים

32. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ו/או המחדל ו/או במקום אירוע הירי עצמו ו/או גרימת הנזק.

33. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 29 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, היום ____ בחודש יולי 2004.



מוחמד דחלה ושות'

בי"כ התובע